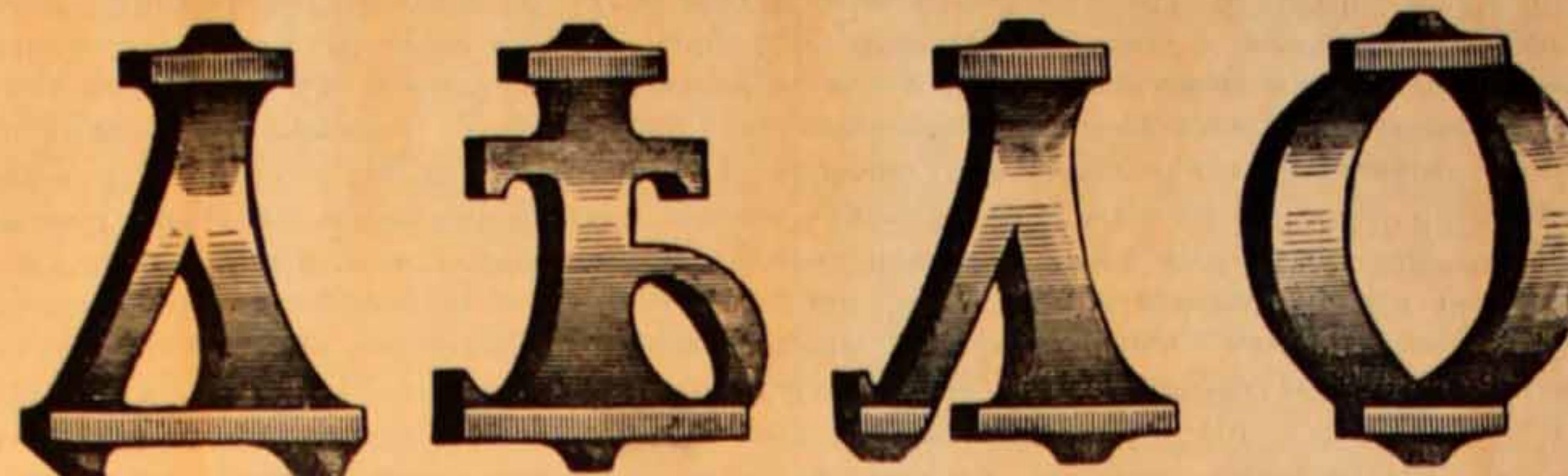

Выходитъ во Львовѣ що Середы и Суботы (кромъ ру-
сіхъ сюжетъ) о 4-й годинѣ пополудни. Литогр. додатокъ
«Бібліотека найманъ, поштой» виходить по 2 печат. ар-
кушъ кожного 15-го и поштой для кожного мѣсяця.
Редакція, адміністрація і експедиція поль. Ч. 8 улиця
Академічна.
Всѣ листы, посылки и реклами видають пересыпать
згдз. адресою: редакція и адміністрація «Дѣло» Ч. 8 ул.
Академічна.
Рукописи не зворотяються толькъ на попереднє застереженіе.
Почтовою чистою стоять 12 кр. а. в.
Оголошенія приймаються по цѣлі 6 кр. а. в. бѣдь одній
строчкою початкової.
Реклами вибачають всійкий бѣдь порта.
Предплату видають пересыпать франко (найлучша
почтовимъ пересыпомъ) до: Адміністрація часопису «Дѣло»
ул. Академічна. Ч. 8.

ВІ. Читательсьв въ Россії просимо мати на увазѣ, що въ вимовѣ *лъ-јі, бъ-і, и* (на серединѣ и на концѣ слівъ) = *и*, и (на початку слівъ и по самогласныхъ) = *і*, б (на початку слівъ) = *и*.

Політика шовинизму.

IV.

(Якъ доси втіносили галицькі Поляки до «руської справы»?)

Ледво чи есть у Полякѣвъ яка друга — такъ много обговорювана, а мимо того такъ мало речено, якъ «справа руска». Есть се же лѣзний вовкъ — «чтицѣ галицькіхъ Полякѣвъ». Загаль галицькіхъ *політици* зовсімъ не знає, що се такого на дѣль та «руска справа», о которой ему приходиться чути и читати найбржнороднійши, часто надь всяку іншу дивовижній поговорки и суды. Тожъ зновъ не многій зъ Полякѣвъ, що знають гдецо о той справѣ, знають єи звичайно даже односторонно, або хочь и знаютъ, то не мають смѣлості, ясно высказувати свой поглядъ передъ свѣтомъ зъ боязни передъ упередженою опінією польскою. Зъ того выходить, що такій люде звичайно що іншого говорять въ чотири очи, а що іншого публично. Такими чиномъ говорять передъ польскою суспільністю о рускій справѣ публично толькъ тѣ, що свѣдомо не хотять выявити широю правды а своїми тенденційними выводами думаютъ прислужитися справѣ свого народа. Мы вже перараз говорили про ту тенденційності рускій справѣ и показували потребу основної змѣни сес тактики галицько-польскихъ менторівъ политическихъ. Тожъ и не потребуно тутъ на ново повторятися, а скажемо толькъ съ глубокимъ жаленьемъ, що доси не бачимо въ тобівъ взглядѣ великої змѣни и що кромѣ одної «Reformы» майже вся прока галицько-польска преса осталася зовсімъ неправильною, а на скрбъ вѣрною своїмъ давній тактицѣ, ини то, що сего року якъ разъ була отповѣдна пора до того, зачати існе становище въ «справѣ рускій».

Съ великою безсторонностю озвыкається въ тѣль взглядъ авторъ брошюри «Polityka Nergow».

Пытанье о Русинахъ въ публіцистицѣ, — говоритъ п. А. З. — стоить не бѣдно. Поміжою *Czas*. Я єго розумѣю: есть папка була! Супротивъ неи счевають всякий іншій взгляды, стаєть намѣть сама польска справа. Коша *locutia!* —

— Вже тяжке аргументи львовскій, такъ званий демократичній (*бензъ а поп lucendo!*!) дневники, що то завѣтній заявлюють противъ бауитовъ, а однакожъ коли бауитовъ відмовлено противъ Русиновъ, клічуть: «най жіють Бауиты!» Але годѣ, кожеды знає, що єго болить. Во Львовѣ, на мѣсці самоз борбы, умы такъ розширені, що годѣ спокойно говорить о рускій справѣ, а знову дневники не суть независимі и мусятъ поводитися бѣгомъ до іншої, що вѣдь отъ іхъ предплатниківъ. — *Reformы*, во замѣтѣ трохи за довгомъ, заняла здорове, польске становище. Съ жаленьемъ застурталася передъ Русинами, що папка була се не польска політика. Не великое се ваги, якъ тамъ кто въ нації (Полякѣвъ) настроений взглядомъ бауитовъ; а ѹде о то, якъ думлетися на ту справу тѣ, которыхъ она дотыкає: Русини. А скоро Русини чують и розумѣють, що Бауиты не для нихъ але противъ нихъ, то нація, що то стремимо до щасливого розвиненія спору, слѣдує рѣшучо прихналитися до взгляду Русиновъ. — За *Reformы* пойшовъ въ цѣлості *Dziennik rolniczy*. Тогда доверна и *Gazeta narodowa* змагалася и подалася нарадъ, (не зовсімъ! Пр. Ред. «Дѣло») Остався сама один *Dziennik polski* доси себѣ вѣрный, якъ офіційный мониторъ політики помиренія Русиновъ за помощью Бауитовъ. Треба жалити, що Русини можуть указувати хочбы лише на одну націю (польскую) газету, для доказу, що була єе «польска интрига» и тѣль можуть піддержувати агітацію. — Але й *Reformы* скоро овальяється въ статії, ширчанійши для Русиновъ, якъ такій мысли: земя рускимъ інтелігентамъ, съ которою могли бы мы вести переговоры; таїкъ осталася толькъ безпосредна праца польскої суспільністі надъ

рускими людомъ.⁴ Очевидно, що тутъ *Reformы* мала добру волю, а все робила, божъ переходи до самої рѣчи пытають: кто въ нації стыкається щоденно съ людомъ и на него випадає? Чи дворы? певно; але не думаю, щобъ дворы исхдили Галичину въ загадъ визначалися такою ревностию, щобъ виключно по ихъ працѣ можна надіятися достаточніхъ наслідківъ. На кождый случай єе рѣчи певна, що священикъ, дякъ, учитель, урядникъ руского роду —, поминай а не приєднай, — неарбітрано бѣльше зможуть піснувати, якъ добрь направити. Такъ думали мы досыти за даниго правленія въ Австрії, а нынѣ дознаємо въ заборонихъ краяхъ въ Россії, якъ заграє людовой альбіонъ противъ інтелігентії; а однакожъ и найгеніальнійши комбінації правительства, поперѣ чаромъ власти, єлько оберталися. А наконецъ, чи годите намъ знати противъ рускомъ інтелігентії тыхъ самихъ *бензъ*, якіхъ уживали и уживають противъ нашої *правителістї*? Тожъ рада, предкладана *Reformы*, практична, може принести бѣльше школы якъ *пожитк* а въ додатку некрасна.⁴

П. Павло Попель, накликуючи (изъ брошюри: *List otwarty do Wgo St. Polanowskiego*) погодити справу (руку) въ дорозѣ суспільній — влучивъ єе саме ядро. Але єо слово впало на скаму, а не на плододайну роблю, скоро такій мужъ якъ п. Поляновскій, отповѣть єму, що вонсімъ не треба інъкіхъ новихъ практикъ, бо все йде и дѣється якъ найлучше и що навѣть нема інъкій рускій справи оть часу Люблинської унії! Рознuka бере чоловѣка на таку репліку. Чогожъ тутъ тепері надійтися бѣдь обывателства авычайної мірѣ?... Я надіянися, що *Reformы* пойде листъ Попеля въ воду на єї млынъ⁵, що підхопити єго раду и висвітлить єи живою, теплою, сердечною аргументацію. Такъ се будобъ вонсімъ природно, коли *Reformы* була видалиса съ *закономъ подобають, але* въ Польщі, але єо се може римськихъ найбѣльше римській, накликуючи до суспільного рѣгиону управління, зазначивъ, що єо будо блудомъ, а навѣть злонечістюмъ политическимъ, коли (въ Польщі) отмовлено въ сенатѣ крѣпъ рускимъ спискомъ. — то судъ такій въ устѣ єого мужа має ста разы бѣльшу вагу. А тымъ чашо чимже збула *Reformы* сей листъ Попеля? Самими клинами и вакічилами вправді креческими словами, але все таки въ такої мысли, що єо єи *laçnisses*... Я зажъ обічура за голову ехонися! Коли *Reformы* таки соїф поступила для того, що п. Попель належить до іншого сторонництва, то тымъ йорше. Хоче *Reformы* причинитися до живицьихъ реформъ, то наї робити факційної опозиції и не зважає на то, кто говорить, але єо говорить. А коли се противникъ, що стоять въ якій справѣ за єї думкою, то єо єще лучше⁶.

Скорінько поспішивши *Czas* розвязати питанье по сюму. Немовѣль въ бѣгомъ п. Попчеви — а було єе по булѣ и по львівському процесу, — обізвався менше-бѣльше въ сей способѣ: «а нумо, годѣ, бодай чи вже не въ бѣгомъ у нації написалися и наговорилися о рускій справѣ, теверь пора дѣлати, аїдомося въ власть церковну и сїбѣтку». А вже! бо ктожъ іншій приверне ладъ, якъ не правительство въ Римѣ? А привернути ладъ, чиже єе не все одно, що порозумѣтися? Нѣ? — А ось дивѣть та пригадайте собѣ, чому то Россіяне столько разомъ привертали ладъ въ Варшавѣ, а чому то они єще не порозумѣлись, не погодились съ Поляками? Еще нѣ? — Се, що розправлю *Czas*, дуже похоже на бравуру після шампану... Такъ отже въ нашої публіцистицѣ нема и слѣду початкю розвивання справы⁷.

По теперѣшніймъ соймѣ (брюшуре *Polityka Nergow*) висана єе въ часѣ заєдань соймі. Пр. Ред. «Дѣло» тожъ не надіятися якои не будь помочи. Въ добѣ депресії розбитї, на дусѣ подушавші, соймові посль поїшли въ покликомъ котерів и бѣдь мысли подавали подмогу на інтернат... не візаючи на голову Русиновъ: «се рускій бауиты, не хочемо вѣдь» и бѣдь взгляду на гровѣль Русиновъ. Поділано отже помочь не для Русиновъ, але противъ Русиновъ и польскимъ посламъ наїти на гайду не прійшло, якъ то наїмъ було до смаку, коли такъ за давніхъ часівъ пр. було захотѣло правительство закладити інтернати, щобъ нація інгерманізувати. Вимовляють тѣль, що іншого не силується до інтернату, але єе інша вимовка: о, добре страва и тѣль оденаке не вѣрь була примусомъ найгоршого рода: привноююча покуса вужди, котрой могутъ опертися толькъ виняткової натури. Тожъ довели тѣль польской посль до

того, що зовсімъ не бажали. Одною ухвалою сполучили всіхъ Русиновъ, жаль сказать, пропустивъ нації.

Такъ пине самъ Полякт о дотеперѣшній поступованію галицькимъ Полякѣвъ съ Русинами. Кто має пезакрти очи, сей мусить признати, що на той самий точкѣ стояли и доси стоять бѣднини Полякѣвъ до Русиновъ и нѣ троха подальше сеи точки не поступили. Колибъ авторъ брошюри *Polityka Nergow* бувъ задумався єще підъ *Macierzą Polską*, звигеною во Львовѣ въ надто видимихъ пѣляхъ, бѣль бувби и тутъ побачивъ, що навѣть и позасоймій проводники польской суспільності не далеко отскочили бѣдь той тактики, за яку п. А. З. такъ справедливо докориє польскимъ посламъ. Выходитъ, що и «суспільна праца» на дорозѣ «рѣгионуправління» у галицькимъ Полякѣвъ не може поки що розвиватися тою довою, якої бажавъ п. П. Попель въ своїй листѣ до Ст. Поляновскаго.

ЯКЪ ЛЮДЕ СОБЪ ВЪ НУЖДЪ ДАЮТЬ РАДУ?

(Дальше и конецъ.)

Якъ внесла и людка була ідея руково-дяча завязаньемъ консумційного товариства въ Цираху, показаву першій параграфъ єго устава. Тамъ сказано: «Товариство замѣряне зближити консумента съ продуcentомъ черезъ набуття продуктівъ у самого жерела, щобъ тымъ способомъ обесилити лихвяри, що черезъ пѣдагожніе цѣни и фальшованіе то-варівъ въ виївськув такъ продуcentа якъ и консумента и т. д.» Такъ рѣчи пишуть и переводять въ дѣло жителівъ краю, въ котрѣмъ просвѣта обгорнула цѣле населеніе и стоить вже на високомъ ступени, краю, где майже кождый житель на столько розинений, щобъ не датися ошахрувати лихвяреви-перекупщи. Якожъ мусить бути потреба купецького осередка въ краю, где просвѣта такъ низко стоить, якъ у нації, а где столько тисячъ людей (коли можна ихъ такъ назвати) займаються шахрайствомъ? Коли мешканцѣ одного мѣста або робітники одної фабрики потрафили ровину таку дѣяльність и віднайти прихильниківъ и купуючихъ, для чогожъ ми — нарбдъ, такъ довго думаемо надъ одної касією антікапітальною гуртовою крамницю, где на се ждуть не сотнї купуючихъ, а мільйони?

Мы зачали нашу розмову о товариствахъ консумційнихъ и до тепері обговорили въ коротцѣ только дно с. в. роцдельське и цирахське, а такъ якъ описание другихъ подобніхъ товариствъ заведено настілько далеко и потребує бѣдь часу, то мусимо на тепері задоволитися чисто тѣми, що відносяться до земельної ваги. Але єо земельній, щобъ не датися ошахрувати лихвяреви-перекупщи. Якожъ мусить бути потреба купецького осередка въ краю, где просвѣта такъ низко стоить, якъ у нації, а где столько тисячъ людей (коли можна ихъ такъ назвати) займаються шахрайствомъ? Коли мешканцѣ одного мѣста або робітники одної фабрики потрафили ровину таку дѣяльність и віднайти прихильниківъ и купуючихъ, для чогожъ ми — нарбдъ, такъ довго думаемо надъ одної касією антікапітальною гуртовою крамницю и згадуємо англійську систему за практичнійши.

Управа и члены товариства повинні ведеть дѣло въ управу малобільшими земельніми землями, що відносяться до земельної ваги, але досвѣдченіи поставити на робітниківъ съ ученими при управѣ, только кождого на властивомъ єму мѣсці. Першій выборъ управы есть найважнійши, тутъ треба осторожно поступати и безвзглядно на становища тихъ, що мають ихъ выбирати, бо одинъ може бути дуже добрымъ проповѣдникомъ, але нѣкимъ яко директоръ банку або политикъ.

Выстерегатися треба частої змѣни въ управѣ а особливо на висшихъ мѣсціахъ; втігати въ управу новій силы але старатися на сколько можна задержати випробованій старій силы. Предпринимати цѣлковиту змѣну управы только въ найгоршіхъ случаяхъ.

Золотымъ правиломъ при закупнї есть: що жадній слухаю не пріймати за доставцівъ тихъ, що суть самій дробнимъ продавцями, — старатися дойти якъ найближче до самого жерела.

Купецькое предпріємство повинно опиратися только на власній помочи, а нѣкоти на грошевихъ протекторахъ.

Кождя подобна інституція повинна старатися, якъ только показається способністю, мати свій домъ. Хата товариска піддержує єговязь и додає єму отваги.

Зъ початку вибирати въ управу мало людей, але доборійши и дѣломъ перенятыхъ. Неученыхъ але досвѣдченіи поставити на робітниківъ съ ученими при управѣ, только кождого на властивомъ єму мѣсці. Першій выборъ управы есть найважнійши, тутъ треба осторожно поступати и безвзглядно на становища тихъ, що мають ихъ выбирати, бо одинъ може бути дуже добрымъ проповѣдникомъ, але нѣкимъ яко директоръ банку або политикъ.

Выстерегатися треба частої змѣни въ управѣ а особливо на висшихъ мѣсціахъ; втігати въ управу новій силы але старатися на сколько можна задержати випробованій старій силы. Предпринимати цѣлковиту змѣну управы только въ най

и мѣйскихъ купцѣвъ, щобы зволили подати
менѣ (наилучше посредствомъ редакціи), якій
товары мають вѣтвутъ на селѣ и бѣльше-менше
сколько его рѣчно можна вѣтути. Я зберу се и
уложу маленьку статистику, а зъ того увиди-
мо, чи треба гуртовои крамницѣ чи нѣ, яка
она має вѣти, съ якими фабриками належить
о тѣмъ говорити и т. д. П. редакціи нашихъ
газетъ зволить помѣстити въ своихъ журна-
лахъ се ваявленье, и дотычнїй донесенія прї-
мати, а коли збереси ихъ колька, присылати
на мой коштъ за рецеписою пôдъ моимъ адре-
сомъ: *Василь Нагбрый во Львоевъ, улиця Лин-
дого ир. 3.*

У привилеїваний лихварь.

Въ справозданяхъ въ соймовыхъ засѣданьяхъ була вже вгадка про сегорбчній розвправы въ соймѣ надъ „ц. к. уприв. галиц. Закладомъ кредитовимъ селянськимъ“. Сеи послѣдної фирмѣ уживаває у насть банкъ, що въ популярній мовѣ называється старымъ селянськимъ або просто старымъ хлопскимъ банкомъ. Та сама популярна мова надала ему у придане єще осебну, для загалу арозумѣлѣйшу фирмѣ „хлопской шкбрѣ“. О той то такъ загально знаній и столько обговорюваної фирмѣ подало колька-найцѧть селянъ захѣдної Галичини чотыри петиції до львівского сойму. Петиції придано правничої комісії и п. В. Ковальській вдававъ справу іменемъ сеї комісії передъ соймомъ. Справозданье п. В. Ковальского заслугує въ великой мѣрѣ на увагу. Се важний причинокъ до исторіи нашої злощасної культури галицкої, се та сама вправдѣ стара, але доси все єще неперестарѣла пѣсня о селянській нуждѣ, що єї спѣвають наші patres conscripti вже колька лѣтъ, але доси все єще не змогли нею добитись послуху тамъ, где треба, с. в. у правительстvenныхъ кругахъ, котрій єдино мають силу, перевести столько пожадану ревизію статутовъ старого банку селянського. Кто знає, чи и теперь ухвалена революція,зываюча правительство, щоби перевело ревизію ц. к. упривилейванихъ інституцій кредитовихъ, а именно ревизію ц. к. упривилейваного галиц. банку селянського, — не останеся лише одною ефектовою пѣснею безъ видимого наслѣдства въ дальшихъ кредитовихъ операціяхъ сего банку. Але справозданье п. Ков. власне має ту добру сторону, що не поперестає на той резолюції, але и поясняє дорогу, котрою и саме селянство, пригнетене банковою лихвою, и совѣтній судіи и порадники народній можуть вже теперь не безуспѣшно боротись противъ упривилейваного лихварства. Се справозданье має свою важну сторону правну, где показано по перше, що „ц. к. уприв. галиц. Закладъ кредитовий селянський“ въ своїхъ кредитовихъ операціяхъ съ своїми селянскими довжниками допускався простої лихви, а по друге, що существуючі закони о лихвѣ въ 19 липця 1877 и 28 мая 1881 мають бути приложени до такихъ операцій банково-лихварськихъ, що, значить, суды мають право, а взглядно обовязокъ, по мысли сихъ законовъ въ данихъ случаяхъ прикладати приписы сихъ законовъ практично до банковыхъ операцій съ нашими селянами и визволяти ихъ въ тяжкихъ оковъ упривилейваного лихварства.

Ось тому уважаємо за отповѣдне подати
въ цѣлости справовданье п. Ковальского въ на-
дѣѣ, що оно прійде въ немалу помочь такъ
самымъ дѣткненымъ довжникамъ селянського
банку, якъ и нашимъ судіямъ, котрымъ добро
народа не може и не повинно бути рѣвнодуш-
нимъ.

„Минуло вже тринайцять лѣтъ, — говорить п. К. въ своѣмъ справоуданю, — отъ коли ц. к. уприв. гал. Закладъ кредитовый селянскій дѣйствуетъ въ нашомъ краю, — маємо отже достаточно досвѣду такъ о его дѣяльности якъ и о наслѣдствахъ сей дѣяльности. Знаємо, що въ хвилиѣ, коли повставъ селянскій

Ональо, що вважають, коли поставити селянській
банкъ, станъ нашого селянства тожь само не
бувъ добрий; бо вже допущена р. 1850 загаль-
на свобода выставляти вексель, а вще бôльше
внесенье лихвы въ р. 1868 вплинули дуже
некористно на економичный розвой и на умо-
ральнене нашего люду. Наші селяне вще до
недавна передъ тымъ обходилися бевъ залігня
пожичокъ, а навѣть за довгъ боргованя напит-
кôвъ повыше 2 зр. не можна було ихъ въ су-
довой дорозѣ потягати до отвѣчальности. Коли
внесено дотычачї приписы (міністер. розпоря-
женнями въ З серпня 1860 ч. 197. Д. в. д.) и

допущено подъльность грунтовъ, селянинъ

нашь стався справдъ неограниченымъ властителемъ всего, що має, и може самовольно розпоряджатись собою и своимъ маєткомъ. Зъ такого положеня свободного а недосвѣдченого селянина скористали капиталисты-спекулянты, а вхопивши разъ его въ свои сѣти взыскували его безъ милосердія и не выпускали зъ рукъ, ажъ поки не обдерли его зъ всего, що мавъ. Було се у насть вийшло въ звичай, що бѣль 1 вр. а. в. оплачувано проценту тижднево до 2 крейцары с. в. 104% рочно, и мало кто удѣлявъ властителямъ малыхъ посѣлостей таньшого кредиту.⁴

„Въ наслѣдство того велике число задовженыхъ селянъ, не маючи змоги отповѣсти въобовіваниямъ супротивъ захланыхъ лихварївъ, утратило въ дорозѣ примусовой весь свой маєтокъ. Кожда судова регистратура переповнена стосами такого рода актôвъ екаекуційныхъ — и годъ дивуватись надъ симъ достаткомъ, скоро черезъ довгій протягъ лѣтъ терпѣлося подобний надъужити и формально допускано вывлащення селянъ. Середъ такого заколоту въ нашої суспольности появляється кредитовий закладъ селянській и чиже може се кого дивувати, що заразъ находитъ потрѣбныхъ поль своихъ статутôвъ до уконституовання (арт. 95) десять тисячъ посѣдачївъ меншихъ посѣлостей готовыхъ до заявлення, що приступають до сего нового закладу и обовязуються складати удѣлы до закладового фонду и вплатити готівкою першу вкладку. Тажъ сей закладъ, виступаючій підъ знаменемъ ц. к. орла, принявъ въ своихъ статутахъ (арт. 1) ^{загаль}: достарчити властитво меншихъ посѣлостей прошер, до розвою господарства потрѣбнихъ, арт. 30), готовъ биь давати селянамъ задатки — залички) на закупно господарскаго инвентаря на покрытие щорочно въ господарствѣ повторюючихся выдаткôвъ, яко капиталъ оборотовый бісля арт. 31 готовъ биь удѣляти своимъ членамъ пожички, а то на улучшене грунту, на закупно або розширене тогожъ, на сплату спадчиннихъ частей, або цѣны купна, яко капиталъ вкладовий.“

„И не безъ симпатіи повитано аразу сей
акладъ, — бо вже само обниженье процента
у практикованныхъ 104% на 12% рѣчно ста-
вало великою заохотою и принадою. Але и сей
манъ не потревавъ довго, бо скоро показалось,
что сей акладъ може вправдѣ черезъ удѣле-
ніе пожички хвилево здержати у гдекотрыхъ
господарѣвъ материальну руину, але не може
и усмирити а тымъ менше тревало ухилити
— а вже нема и мовы о томъ, щобы черезъ
твой акладъ довести нашихъ селянъ до добро-
быту, а бодай здержати ихъ въ выплатности
и способности до користаня зъ нового кредиту“.

„Се наше заявленье есть лише повторение того, что не лишь публицистика, але и новажній згромадженя и суды неразъ вже высказали. Колька случаиъ въ придѣленыхъ намъ петицій выстарчить навести, щобы пояснити станъ рѣчей. И такъ:

а) Иванъ Гонсъоръ зъ Блажова на затягнену пожичку въ заведеню селянъскдмъ въ р. 1871 въ сумѣ 300 зр. одержавъ готовкою 260 зр., а хочь вже 810 зр. заплативъ, то заведенею ожагаєсь еще бѣть него 150 зр.;

6) Вав. Мацьолекъ въ Пйонтковы на по-
кичку 250 зр. одержавъ 203 зр., отдавъ вже
275

в) Иванъ Муха въ Пйонтковы на пожичку 400 зр. доставъ готовкою 330 зр., сплативъ

г) Павло Рыбка въ Блажкова на 500 зр.

д) Павло и Мих. Шалы на 600 зр. одер-
кали 400 зр., заплатили 660, а жадають ще

е) Войт. Августинович въ Кольбушовы
долѣшнои на пожичку 1.000 вр., ватягнену въ
р. 1874, одержавъ лише 746 вр. 13 кр., запла-
тивъ вже 1075 вр. 41 кр., а жадаютъ еще отъ
него 1643 вр. 24 кр".

„Наведеній числа показують якъ най-
найг҃нѣйше цѣлу пропасть ситуаціи, въ котру по-
падають тіи, що шукають помочи въ банку
селянському. А если еще розважимо спостере-
женія що до Финансовання, якимъ руководится
тогъ заведенье послѣ поданъ товариства охо-
роны меншої власности земской въ Мѣльци,
то не можемъ поваджатись єти заслуженія

„Высокій соймъ мавъ вже неразъ слѣднайность встановити надъ жалобами селянъ,

задолженыхъ въ занеденю селянскому, а зъ
причины внесения посла гр. Круковецкого, по-
ставленного минувшего року що до змѣни у-
ставу того вкладу, ухваливъ выс. соймъ на
своемъ засѣданію дни 24 жовтня 1881 р. підя
внесени комисіи правничої слѣдуючу резолю-
цію: „Соймъ взывае ц. к. правительство, що-
бы статуты ц. к. уприн. галицкого кредито-
вого занеденя селянскаго, якъ такожъ статуты
другихъ управлѣнныхъ інституцій кредито-
выхъ въ отповѣдній дорозѣ поддало ревизіи
и зарядило, щобы бодай о толькъ тѣ статуты
змѣнено, щобы они не становили причиною
упадку добробыту людности и не мали при-
чиною допускатися такого поступовання, за иже
устава державна въ дни 19 липня 1877 Ч. 66
д. а. д., а ваглядно въ дни 28 мая 1881 Ч. 47
д. а. д., выдана противъ неретельному посту-
пованю при удѣлюваню кредиту, потягає при-
ватныхъ вѣрителѣвъ до карної отвѣчальності“.
Въ актѣ видали краевого пересвѣдчають, що въ наслѣдство той резолюції, удѣленої
правительству, ц. к. президія намѣстництва
всюю отозвою въ дни 11 мая 1882 Ч. 3912/пр.
звѣдомила видали краевий, що рескрип-
томъ министерство справъ внутренніхъ въ дни
4 цвѣтня Ч. 1604 поручило вислѣдити
гочко стањъ рѣчи и представити со-
ѣтъ отповѣдній внесенія. О сколько же по-
высша ухвала соймова бажала запобѣгти не-
ретельному, лихварекому поступованню — надвѣ-
кредитныхъ при ул. — ню пожичокъ, вая-
звивъ г. — міністеръ, опираючись въ той мѣрѣ
на выреченю ц. к. министра справедливости,
що уставы державній въ дни 19 липня
1877 и 28 мая 1881 мають застосованіе
о такого поступованя“.

часті обѣявши духъ воинський, то російськіи
вники маже всѣ отзывались жиркою, ви-
ючи, що Россія не має интересу, виції
лоту європейского спокою. Поступаніе
зновъ голоснѣше заговорили про то Listy
австрійскій дневник, а именно чо
Listy замѣстили широку статю въ „Ми-
ховъ подносять, що гадка вѣхи від
справдї, хочь помало, подносять та
впливовихъ кругахъ Австріи. Перекину-
вону за неминучу, яко конечне наслѣ-
дїй послѣдніхъ десети лѣтъ. Оскільки
діри хотѣли бы отомститися на Россію
р. 1848, а зновъ Поляки видятъ въ тій
единий спосібъ привориенія Польщї від
вонъ Австрії. Все те суть лише зупин-
марій ілюзії, котрїй не находить отпору въ
самыхъ російскихъ Польшахъ. Держава
бурговъ не може йти за такимъ блуднимъ
кама, бо на той дорозѣ будьби цієї від-
ванніе загрожене. Австрія въ Россії не жа-
чиши до війни. Одно лише пытань укре-
рецкої спадщини на балканській
моглоби вызвати непорозумія і тоді від-
шо Австрія вагалъ вмішалася въ балканські
Але коли се вже суть сумніїмъ фактожъ, то
стрія повинна на балканській обвістити
нати всякї непорозумія въ дѣлти таїхъ
съ Россією. Заровно найпрацѣвшія пра-
стрія якъ и найбльще платиціи контрабанди
датковї противнї волкимъ посценії, Нѣмцѣ,
Чехи, Словаки, — міністерці, Краків
Словаки не — війни съ Россією. —
и ческа Politik повстаетъ противъ вій-
ни съ Россією. Она показує не толькъ, що
гляды такої війни дуже пасивні, але що
такої війни мусьлабы Австрія заслу-
тила па нѣмецкому елементѣ, а тоги
отрачене розпочате дѣло рівноуправління
Славянъ въ Австрії.

(Enthüllungen über Russland u. s. v. N. fr. P. —
Парискій кореспондентъ N. fr. P. —
пїврієстобніості, публік.)

"Се твердо высказане рѣшенье выс. правительства що до стосованія уставъ о лихвѣ, а въ данныхъ случаяхъ такожь що до операций закладовъ кредитовыхъ, може вже настъ потрока заспокоити и подати надѣю, що по выказанию условій, домаганыхъ въ §. 1 наведенныхъ вже уставъ, ц. к. суды будутъ оттеперь выдавать одностайній рѣшенья, а черезъ те зникнутъ всяки сомнѣвы, які доси підъ тымъ взглядомъ находили. Нашъ поглядъ выдаєся намъ тымъ больше умотивованимъ, скоро разважимъ, що и разпорядженіе министерства стану и праведливости въ дня 28 жовтня 1865 ч. 110 Д. з. д. не противится зовсѣмъ такому правному поглядови. Тое разпорядженіе, котре становить вынятки отъ загальнихъ уставъ судовыхъ и котре есть допущене на рѣчъ закладовъ кредитовыхъ, застерѣгае въ арт. VII выражано, що привилѣй кредитовыхъ закладовъ гаснуть въ той мѣрѣ, о сколько они зстанутъ замѣненій за выданьемъ новыхъ уставъ, нормуючихъ дотыкающій отношенія на користь загального обороту. Отже, уставы въ рр. 1877 и 1881 засуджуючі лихву, суть власне уставами загальными, котрій въ §. 7, а взглядно въ §. 14 становлять вынятки лише для справъ чисто

вѣродостойность нѣчимъ не доказана, сколько свой дописи зъ 25 с. м. на туже тему между Россією и Австрією, але вриаціи про воєнній забаги не Австрії, але Россії. Успіхъ гре. Игнатіева а іменование Гирса министромъ заграничныхъ справъ въ Россії — по слѣдствію думки кореспондента N. fr. Presse существенної рѣжницѣ въ направленію польши. Такъ гре. Игнатіевъ якъ и мин. Гирсъ отнесся до одної и тої самой цѣли, до перехопки Россії въ славянськомъ свѣтѣ, а тѣлько сминали бажають знищити Австрію, що стоять на таїхъ завадѣ. Рѣжница только та, що коли гре. Игнатіевъ готовбы заразъ кинутись въ залізну борбу, — мин. Гирсъ уважає таїхъ людію еще за небѣзовѣдну и хотѣбы передъ битвою туттись. Тому то буде теперъ рос. правительство всѣлякій твердинѣ въ Конгресії, а і на Українѣ и папирає, щобы новій друкарь лѣзій зъ Півніска до Брянська, зъ Столиціи Вильна були чимъ скорше покончена. Тенію подорожь гре. Игнатіева до Парижа думати, чи тутъ не йде рѣчъ про союзъ Россії съ Францією. Россійска политика стремиться къ до того, щобы оторвати Нѣмеччину відъ стрії. Нѣмеччина найшлабы въ залізну віходныхъ краяхъ Австрії, колибъ дамъ вольну руку на Балканськомъ новострой. сказати, сколько подставы мають такій газета N. fr. Presse, бо фактъ есть, що союзъ Америки Нѣмеччиною именно теперъ дуже скріє. На кожный случай такой статії суть

торговельныхъ, а до которыхъ то послѣднихъ не можна въ жаденъ способъ зачислiti пожичокъ, удѣлованныхъ черезъ банки сторонамъ приватнымъ. Зъ сего ясне заключенье, что и заклады кредитовъ при условіяхъ, добавленыхъ въ тыхъ уставахъ, подделягаютъ конечно ихъ постановамъ".

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Зъ Краины.) Якъ мы вже свого часу доносили, Словенцѣ одержали першій разъ при сегорочныхъ выборахъ до рады мѣста Любляны большоѣ. Доси въ радѣ мѣской все верховодили Нѣмцѣ и господарювали такъ, якъ имъ было любо: дбали лишь о нѣмецкій школѣ, языкѣ урядовомъ всюда заводили нѣмецкій; розумѣяся, что такожь урядовимъ языккомъ рады мѣской бувъ языкъ нѣмецкій. Тенерѣшна рада ухвалила запровадити языкъ словенській яко урядовый въ бюрахъ магистратскихъ, почавши отъ 1 сѣчня 1883. Такожь рада мѣста именувала хорватского епископа патріота дра Штросмаера

temporis.

(Аграрійнї разрухи въ надбалтицкому краю) Подъ тымъ заголовкомъ пользуются отъ часа въ рожныхъ нѣмецкихъ часописяхъ, живій вѣсти, обчисленій на голосный звукъ редъ Латишѣвъ и Естонівъ має щоразъ разбуджуватись ненависть до тамошніхъ Нѣмцѣвъ, а ізвѣсть лучались вже выпадки юныхъ напастей на поодинокихъ пановъ, юдинъ дворовъ, насильній наїзды селянъ на пашни лѣ, лѣсы и т. п. Однакожь доси подаетъ суть по большої части такъ малозначай и въродостойній, що бодай на теперъ годъ про якихъ аграрійныхъ разрухахъ въ надбалтицкому краю. Требажъ памятати, що цити мельного подѣлу мужиковъ въ цѣлій Россіи есть еще остаточно полагоджене, що юные межи панами а мужиками майже юода привляются такъ, якъ въ Галичинѣ въ р. 1848—1850 що отже и споры ізвѣсть въ формѣ юдіонору чи нападу мусить доволъ часто дуже якъ свого часу лучались и у насть. Тому же жемо не дати вѣры „Рижскому Вѣстнику“, що заявляе, що весь та страшнї вѣсти о аграрійнї разрухахъ въ надбалтицкому краю таїтъ розиускаються въ свѣтъ самими Нѣмцами.

(Поступъ германізації въ Россії) Щоразъ бѣльше тиснутся до славянськихъ

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Зѣ Краины.) Якъ мы вже свого часу доносили, Словенцѣ одержали першій разъ при сегорочныхъ выборахъ до рады мѣста Любляны бѣльшоѣсть. Доси въ радѣ мѣской все верховодили Нѣмцѣ и господарювали такъ, якъ имъ было любо: дбали лишь о нѣмецкѣ школы, языкѣ урядовый всюда заводили нѣмецкій; розумѣяся, що такожь урядовымъ языккомъ рады мѣской бувъ языкъ нѣмецкій. Тенерѣшна рада ухвалила запровадити языкъ словенскій яко урядовый въ бюрахъ магистратскихъ, почавши отъ 1 сѣчня 1883. Такожь рада мѣста именувала хорватскаго епископа патріота дра Штросмаера почетнымъ обывателемъ мѣста Любляны.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. (*Дневникарскій разговоры про вѣйну межи Россію а Австріею и Нѣмеччиною.*) Рос- сійскій, нѣмецкій и австрійскій дневники не перестаютъ обговорювати возможного случаю вѣйны межи Россію а Нѣмеччиною и Австріею. Въ Нѣ- меччинѣ появилась сего року такъ сказать цѣла военна литература на тему сей вѣйны и разумѣ- еся вызвала такой же числений статіи въ россій- скихъ дневникахъ. Треба однако же признати, что коли въ нѣмецкихъ голосахъ бодай въ певной

ціль м'яточка, якъ пр. звѣтце фабричне мѣсто додає, прибирають характеръ майже чисто нѣмецкій.

(*Народна просвѣтство и духовенство въ кіевской губернії.*) Кіенскій „Заря“ подає интересовий датъ о приходокихъ школахъ въ кіевской губернії. Приходокіи школы, въ которыхъ має учили священникъ, почали основуватись въ 40-вихъ рокахъ. Першу приходскую школу отворено р. 1840 въ селѣ Парижахъ, окреского уѣзду. До р. 1859 открыто такихъ школъ 81. Р. 1861 числилось въ кіевской губернії на 1162 сель 899 приходокихъ школъ, а р. 1872 павѣль 1162 школъ с. е. въ кождомъ селѣ одна школа. Въ такихъ школахъ ведаюла наука дуже нужденно: тамъ вчали только читати по псалтию и по часослову¹, а больше нѣчого, такъ що такіи школы смѣло можна назвати дяківскими. Показалось однакожъ, що і таї школы не можуть удержатись, разъ для того, що народъ не має и не може мати нѣкакої користі зъ школъ, где его не учатъ въ родній языцѣ, а по другоѣ дилато, що тамошнє духовенство по своїй рѣвнідості для всіхъ просвѣтній працѣ зовѣйтъ бѣглігулоа отъ школъ. Передъ лѣтами приказає бувъ митрополитъ, щоби кождый семинаристъ скончиши семинарію, перевѣти три лѣта учительемъ при приходской школѣ, нѣмъ поступити въ духовный станъ. Думалось, що бодай молоді кандидати духовний залиятъ бѣльши прихильності для народної просвѣтнії. Показалось однакожъ, що і таї кандидати замѣтъ чуди въ школѣ, пересиджували по три лѣта або у сині, або где на приватній лекції. Показалось дальши², і прошѣ призначений на школу бувъ не на школу зъ землю на іншій цѣлі. Отъ і вышло такъ, що р. 1882 зъ вище начиненыхъ приходокихъ школъ осталось лише 261 і то, здаєся, по бѣльшій часті лише на папері. „Заря“ застансовляє надъ тымъ, чи лишили школы въ рукахъ духовенства, чи передати ихъ въ руки свѣтскихъ учителей, і рѣшило за симъ послѣднімъ. Але поперѣ сего пытання, думамо, треба рѣшити ще одно пытання: якъ має бути школа? Ми думасмо, що толькоже наука въ питомомъ народній языцѣ може внести просвѣту въ народъ, а що всікъ експеримента съ чужезычними школами — все одно чи духовными, чи свѣтскими, — будуть лише марною стратою грошей и труду.

(*Молода партія Поляковъ.*) Журналъ „Русская Мысль“ замѣщає цѣлій рядъ цѣкавыхъ статей, п. з. „Польськіе письма“. Въ однѣ зъ тихъ статей поясняється партійне життя россійскихъ Поляківъ. Въ польской суспільності вироблено два сторонництва: старе и молоде. Старе сторонництво, консервативне, складається зъ значично переважаюкої більшості польської суспільности. Его стремленія и тенденціи менше бѣльши однакожъ зъ тенденціями Польської Молодої. Польське становище сторонництво Поляковъ почало недавно виробляться, але вже въ тоймъ короткій часъ розвилося доволѣ широко, и має тепер да свои солідній органы „Prawda“ и „Przegląd tygodniowy“. Его впливъ росте що разъ бѣльше. Програму молодыхъ можна відобразити въ слѣдующихъ точкахъ: 1) внутрішня, органічна праця а не резікій политичній стремленіи и предпріємствіе; 2) Спільність и солідарність съ другими славянськими народами; 3) узанье важності крестьянської реформы (выводження мужиківъ) р. 1864 и стараність о добро народу; 4) възвозленіе науки зъ польському клерикализму и сніткама независимої культури; 5) критика споївій минувшості історичній и протестъ противъ національного самоударства; 6) зближеніе літератури до життя.

Нѣмеччина. Въ Нѣмеччинії загальну увагу звертають на себе переведени мінувшого тиждня виборы до пруского сойму. Результатъ виборівъ слѣдуючій: консерватисти выбрано 136 (о 18 бѣльши, якъ въ 1879); послѣдній зъ центрумъ выбрано 100 (о 1 послѣдній бѣльши); вольно-консервативніи выбрано 47 (о 1 менше); Поляковъ 18 (о 1 менше); національ-лібералъ выбрано 67 (о 20 менше); сепаратисти 22 (о 2 бѣльши); поступовці 38 (о 1 бѣльши); дінкіи поступовці 5 (такъ само якъ въ р. 1879). Абсолютна бѣльшість вибирає 217 голосами. Централъ и консерватисти числять разомъ 236 голосами, цѣла лівада числять найвише 130 голосами, а вольно-консервативніи и всікъ лібералы (отже „партія середина“) числять 114 голосами. Ізъ її самого вже сопоставленія підферт коїдні побачить, нові вибори змѣнили значно суть партій: консервативна въ національ-лібераловъ, перша зъскала 18 креселъ, друга отратила 20 креселъ; складъ прочихъ партій дуже не значно змѣнився. Правду скласти, сьмѣнъ ки. Бімарктъ несподівалась такою блискучою побѣдою, якимо, щоби її завоювавъ ворогъ національ-лібераловъ вишиши зъ виборівъ ажъ такъ сильно ослабленіми, а щоби її коштомъ скріпилася прихильна її партія консервативна. Очевидно до такого результату виборівъ причинилося въ великий мірѣ енергична агітація зъ стороны правительства. Міністеръ Путкамеръ на колька дійти передъ виборами проїздився по краю. Но виборахъ ки. Бімарктъ письменно поднімавъ Путкамеровъ за часливий результатъ виборівъ. Партия консервативна въ полученніи зъ центрумъ буде становити въ нововибрації сойму прускому знамениту бѣльшість. Не давно отже, що партія консервативна съ словами „Reichsbund“ и центрумъ съ словами „Kreis-Zeitung“ лакуєши: бѣльши ихъ въ гордості по послѣдніхъ виборахъ значно піднеслася. Ліберальніи посли выбрали майже виключно въ більшихъ мѣстахъ (прам. Берлінъ вибрали самихъ поступовцівъ мѣжъ п. Евг. Рихтера, дра Вірхова, Леве, Кльоца і др.). Результатъ сихъ виборівъ має рекордомъ.

передовсімъ значеніе для внутрішньої політики королевства пруского, а въ малобій мірѣ буде мати впливъ на цѣлу державу нѣмецку и раду державну. Передовсімъ новий соймъ прускій буде мати рѣшити въ прускіхъ справахъ школиныхъ и церковнихъ, въ особливості же въ урегулюванні отношеній церкви католицкої въ Пруссії. На судьбу проекта соціально-господарськихъ реформъ ки. Бімарктъ соймъ прускій очевидно не може мати якого небудь безпосередніго впливу; — рѣшише тихъ діль завинити отъ ради державної.

Сербія. Агентатъ на короля Милана бувъ причиною арештования колькохъ осббъ, мѣжъ іншими провідника радикальної соціалістичної партії Ташиновича. Арештованыхъ однакожъ вищено на волю, бо показалось, що они не мали жадного впливу на агентата Елены Маркович. — Кабинетъ Пирочанца подався до димисії, але король подала не припинѣ.

Франція. Въ республіці французької панує дальше великий неспокой межи робітниками, възлианимъ правлінніемъ черезъ процесъ пропити робітниківъ въ Монс-ле-Мін. Арештования за ексцеси, киданье експльодуючихъ матеріалівъ або за розліплюванні революційныхъ плякатівъ: въ Ліонѣ, Шальонѣ, Марсілії, Монсі, Руанѣ, Перре, Креаці, Масоні, Мазаме, Аноні, Валенсі, Аміенѣ, Бурж и въ Парижі. Въ гдєнкіхъ мѣстахъ війско мусить стеречи публичній будишки и уряды. Въ Ліонѣ мусіла власть дати архієпископові сторожу зъ 10 мѣсіяхъ сержантівъ; въ тоймъ мѣстѣ отъ 10 години вечоромъ війско стереже вѣсі публичній будишки.

НОВИНКИ.

— Въ с. Юрѣ не зайшло сими дніми іншого. Отпустки митрополита очідають однакожъ въ найближшому часѣ. — Вѣсть подана чрезъ краковській „Спас“ о близкому іменію чотирохъ крълошанъ есть неправдиво, а то вже по причинѣ, що на таке обсадженіе не предложивъ ординарія нѣкакої пропозиції. — Крымъ. Маліновській отъ колькохъ днівъ хорій; стань его не есть однакожъ побезпечений.

— Ярополкъ I, великий князь кіевській, преміювана 1876 р. першою премію „Бесѣди Рускої“, трагедія въ бѣльяхъ, написана Корілломъ Устяновичемъ, буде испавбомъ отографа першій разъ въ народно-русському театрѣ во Львовѣ. Са трагедія належить до циклу драмъ історичніхъ К. Устяновича, представляючихъ борбу славянського елементу съ варяжскимъ въ побуду першого надъ другимъ. Надімо, що артисти нашого театру додажать вѣсіхъ своихъ трувівъ, щоби трагедію „Ярополкъ“ отографи стоявимъ зрозумільною характеромъ и горячими страстей, въ котрій таї трагедія богата. Зъ другої звонь стороны надімо, що руска публика чиленію належить представленіе „Ярополка“, на котрому першій разъ, отъ коли существует рускій театръ въ Галичинѣ, побачить на сценѣ представленію одну зъ найважнійшихъ хвиль першіхъ часівъ нашої історії.

— Представлене въ народномъ русскомъ театрѣ на дохдѣ Академічного Братства отбудеться не якъ мы давнійше доносили 4 с. м. але ажъ 11 с. м. (о тиждень познѣше). Представленіе буде відображеніемъ комедії Квѣткі-Основяненка „Шельменко-наймін“. Надімо, що належить, що Русини львівські и въ провінції щедро причинили до вспоможенія запомогового фонду увогу рускихъ академіківъ.

— Програма вечера „Общество Русскихъ Ламъ“, который отбудется дні 28 жовтня (9 листопада) 1882 въ салі „Народного Дому“ на дохдѣ більшихъ учениць. 1) Енгельбертъ. Рѣдне слово, хоръ; 2) Лиштв. Мелодія російській и Шопенії. Вальса, ото гради п-ї З. Ц.; 3) Verdi. Ettanni. Cavatina. „Египет“; інші. Десенка „Ілья євг. і маю“; йамісто“, бенітава п-ї М. П.; 4) Вахнінськ. „У сїї я співъ съ весій и маю“. Лавровській. До Торбани, хоръ; 5) Beethoven. Romanse. Vieux-temps. Тройка. Отографи п. П.; 6) Шубертъ. Сольно баритонове, бенітава г. А. В.; 7) Шторхъ. Сенрада. Сольно тенорове съ хоромъ. Потомъ слѣдують танці. Карты вступу можна доброти въ кімнатахъ „Руского Касина“ по слѣдующихъ цвінахъ: За мѣсце въ вершихъ двохъ рідахъ по 1 зр. 50 кр., — въ дальшихъ рідахъ по 1 зр. — Вступъ на сало 60 кр. Вступъ на галерію 20 кр. Страба візитовий. Початокъ о год. 7%, вчетверо.

— О. Михаїлъ Лазуркевичъ, приходникъ въ Тенциахъ, декъ прославского, призналии дні 26 листопада с. р. въ день Воззведення Ч. Креста 50-ї роковини священства. Въ узанію заслугъ около добра церкви и народу, Преосв. епископъ Ступницкій надавъ Ювіліатови право носити на одежі клерикальной пелеринки и рукавиць. Въ той самий день обходила родина въ кругѣ знакомихъ и другої звезды своихъ родичівъ.

— Епіскопомъ гр. кат. въ Пражії именувань цѣсаря дні 11 жовтня с. р. дра Іоана Валії, почетного крълошанинія катедрального храму музического, професора богословія и управителя університета відкрито. Епіскопъ дра І. Валії занявъ престолъ єпископскій, опожрієний по смерти еп. Никола Тонта. Новый епископъ зложитъ для 30 пересія присягу вѣрності въ руки цѣсара.

— Красна фінансова дірекція продолжила на неопределенный часъ речинецъ до вищення рекурбовъ противъ хлібного и кривдачого вимѣру податку грунтового и робітническо поручила подвластнимъ її урядамъ, щоби швидко залагоджували вищеній

— Аръ І. Захарієвичъ, професоръ політехники во Львовѣ, оголосивъ въ часописи „Dzwignia“, органѣ політехнического товариства цѣкаву розправу підъ заг. „Wykopaliska w Zalukwi nad Dniestrem“ отъ XV фігурами рисунками. Якъ читателямъ „Дѣла“ звѣтно, проф. дра Шараневичъ, бітко-панії фундаменти церкви св. Спаса, о котрой згадує лѣтописецъ въ р. 1152, запросивъ дра Захарієвича, якъ знатока архітектора, щоби звѣдти откопаній фундаменты и видавъ о нихъ свїй судъ.

— Въ свій розправѣ дра Захарієвичъ вишиши 30.000 зл.

— Країнка въ часі мѣсній и часі щадничай въ Стрию передъ трибуналомъ адміністраційнимъ. Въ лютому 1881 р. касієръ мѣста Стрия, Янъ Бойнаровичъ, обібралъ касу мѣску и щадничу на звичъ 30.000 зл.

— Шкоду каси мѣскої стягнено, але школу каси щадничої надъ 20.000 зл. мусіла каса мѣска звернути.

— Понеже въ мѣстѣ загально жалувано

— бургомістра, нотарія п. А. М., що его недбалство

— було причиною катастрофи, то видалъ кр.

— заславъ комісію на слѣдство. Комісія ізрекона-

ла, що каси бѣльше лікъ черезъ пять кварталівъ

— не були шкодованій, що въ часі щадничимъ

— були такій резервъ, що не спроваджувало

— виїзду въ мѣстѣ

—

Конкурсъ на стипендию въ квотѣ 100 зр. им. Ферд. Плюшка для учениковъ гимназіи въ Золочевъ разысуетъ золоч. рада поѣтства съ речицемъ до 20 л. падожиста с. р. Компетенты яко небудь народности мусить бути убогими и отзначувати ся въ наукахъ.

— Новій штемпель (съ выняткомъ газетныхъ) будуть змѣнены отъ 1 сѣчня 1883. Тенерішній мають варгость лишь до 31 сѣчня 1883 р.

— Пожаръ. Въ Городовицяхъ, пов. сколкіского, пожаръ при пожарѣ знищивъ дни 20 с. м. 13 загородъ селянскихъ съ всѣмъ майномъ. Шкода неубезпечена выноситъ 16.000 зр. Здається, що огонь будуть подложеній. Старосто позволило збирати въ поїздѣ складки для погорѣлыхъ.

— На Словарь Евг. Желѣховскаго зложили на нашу руку: В. Царевичъ, богословъ въ Перемышли 1 зр., В. Степановичъ учитель въ Рожновѣ 1 зр.

— (Добрий вѣст.) Цѣарь удѣльныи погорѣлымъ громады Тарноруда, пов. сколкіского, 500 зр. запомоги. — Цѣарь удѣливъ комитетови церковному въ Слободцѣ близовецкѣй, пов. рогат. 100 зр. на будову церкви. — Въ Залѣщикахъ застѣрлився адвокатъ држ. Максимил. Бродницкій въ причини програмного процесу. — Недавно отбувся поездка между двома автомонічными урядниками жидачівскаго повѣту, п. Ф. и дѣдичемъ В. Зъ поездки выштовъ раненымъ въ голову Ф. — Під часъ переваду возомъ черезъ рѣку Чечу подѣ Струтиномъ выжитъ, пов. далинського, уточнился вѣйтъ зъ Іасеня и его жена. — Въ Петризовѣ, пов. говмакіого, загорѣла 8-лѣтна дитина, похищена въ хатѣ матерою, которая зваривши обѣдъ, заткала пічъ копошками; коноплии и були причиною смерти дитини. — Въ Москвѣ, яко доноситъ россійской газеты, касіеръ Потаповъ має здефандувати 13 міліонівъ рублей въ касы фонду спрѣтскаго. — Добра Германівку закупили гр. Баворовскій отъ комитету вѣрительнаго криданной масы гр. Бахтера въ Опавѣ.

Вѣсти епархіальни.

Зъ АЕпархії Львовской.

Конкурсъ розписаній для 26 жовтня на слѣдуючій душпастирскій посады: 1) пар. Журавно, надана приватного; 2) кап. Славки, дек. перегинського, над. цѣсарскога; 3) кап. Горчинъ, дек. буского, над. прив.; 4) кап. Куропатинъ, дек. рогатинського, над. прив.; 5) кап. А. крешиоръ, дек. пільтинського, над. цѣсарскога; 6) кап. Милошовичъ, деканъ щирецкого, над. прив.; 7) кап. Маріямполь, дек. устечкого, над. прив. Речинецъ до вношения поданъ на всѣ посады до 6 (18) сѣчня 1883.

За пропозицію принятій оо.: I) на парохію Щирець 1) Алексей Зарицкій, парохъ и деканъ въ Зарудю; 2) Иполит Штогринъ, мѣстодеканъ, парохъ въ Стрѣлкахъ; 3) Іларій Пачовскій, мѣстодеканъ, капелляръ въ Наварії. II) на капеллянію Бзовиця, дек. зборовскаго: 1) Іоанъ Лозинський изъ Горчини; 2) Іоанъ Дулинський зъ Высыповоць. III) на парохію Устье надь Прутомъ, дек. снатинського: 1) Іоанъ Сѣнгалевичъ зъ Новоселиць; 2) Корнілій Дрогомінцій зъ Попельникъ; 3) Евгений Киселевскій зъ Текучи; послѣ въ описѣ: 4) Юліанъ Проскурницій зъ Усти надь Прутомъ; 5) Александеръ Темнинскій зъ Ходорова. IV) на Поршиу, дек. щирецкого: одинъ лиши о. Левъ Шухевичъ зъ Рожнова.

Презенты получили оо.: 1) Левъ Авдѣковичъ на капеллярю Голешѣвъ, дек. журавенського; 2) Алексей Заклинський на капеллярю Глинка, дек. надвірнянського; 3) Василій Небыловецъ на парохію Перегинською дек. перегинського; 4) Іосифъ Кобилянський на пар. Підгорки дек. калуского; 5) Ємілій Бачинський, капелляръ въ Нанови, получивъ отъ ц. к. намѣстництва презенту на парохію regiae collationis въ Маковѣ.

Душпастирскій посады получили оо.: 1) Іоанъ Сологубъ завѣдательство въ Неслуховѣ; 2) Іоанъ Вергановскій сотрудництво въ Толцловѣ; 3) Іоанъ Павловичъ, новопоставленый пресвитеръ, получивъ сотрудництво въ Войниловѣ, дек. калуского; 4) Ерастъ Перфесій новопост. пресв. сотрудництво въ Новиці; 5) Іоанъ Козакъ новопост. пресв. сотрудництво въ Калуші; 6) Станиславъ Алексіевичъ, новопост. пресв. сотрудництво въ Вербівціахъ; 7) Стефанъ Лесюкъ, новопост. пресв. сотрудництво въ Николаевѣ; 8) Андрей Грибъ, новопост. пресв. сотрудництво въ Підгірії; 9) Теодоръ Бѣлевичъ сотрудництво въ Добротворѣ, дек. буского; 10) Николай Бѣлевичъ сотрудництво въ Нижній; 11) Володимиръ Бѣлинський сотрудництво въ Соколовѣ, д. бучацкого.

Введеній въ душпастирскій посады оо.: 1) Павло Филиповскій въ завѣдательство Новошия; 2) Тома Березовскій въ завѣдательство въ Журавнѣ.

Отпустку на 6 тижднівъ получивъ о. М. Барвінський зъ Дитятини; завѣдательство тои парохіи поручено на той часъ о. Н. Рыбакову зъ Шумлянъ.

Переписка Редакціи и Администрації.

Вс. о. И. Ч. въ К. Сердечніи Спаси-Богъ за ласкавій слова призначенія. Они будуть намъ заохотою до дальнішого дѣлання для добра и скорого розвою нашого народа. Вс. о. И. Вас. въ Мог... Зъ удѣленыхъ намъ матеріаломъ покористуемся. О Вашій справѣ не можемо дати точного вильснення, бо не знаємо, яко високо почислено Вамъ доходъ зъ ерекціональнаго грунту. Зъ удѣленою

намъ цифры приписаного податку грунтового (177) зр. въходилобы, що Вамъ почислено доходъ зъ грунту надь 800 зр.!! Треба будо заразъ ресурсувати противъ високості вимѣреного податку. Застережено, що ресурсу не має налог. Наведений Вамъ матінъ противъ індемізаційного податку не єТЬ опертъ на установ. Вченій подаємо Вашу гадку, що наше священство повинно здобутися на якій громадній подвигъ въ сприйнятії податкової. Миже поднесли се въ напіві статії, але щож коли оснаштість єТЬ така велика, що напівъ въ такій пекучобі, вже самони кишенії дотыкаючій справѣ загаль санітетства не може яко здобутися на якій смільї крокѣ, а вѣтъ сидять тихо, мовби се не про нихъ рѣтъ. Познайаше, по невчасті прійтуть жалі, наріканія и стояни, — але все то буде на дармо. Черезъ то справа податково-конгруальнія стають рѣдкою сестрою нещаснихъ справи відночно-спротинської. Ми же можемо больше зробити. Газета не має екзекутиви, крімъ накликування. Тоже и остерігаємо и накликуюмо до бачності, поки часъ. Вс. о. Оль. Съ вашою гадкою вновій годимося, однакоже, щобъ та гадка вийшла удачною, треба порозумітись съ ширшимъ кружкомъ людей. Бѣльше напинемо Вамъ листовио. Впр. М. Письмо передучено намъ такъ пізно, що вже пізній не може вйті до сего числа. Буде въ слѣдуючому. Дописователеви о реформахъ. Буде уміщене въ скороченії вид. О. А. Г. въ Будапешті. Ви були до кінця с. р. довжий 70 зр., отже 2 зр. записано Вамъ на слѣдуючій рокъ.

— Выказъ Всеч. и Благ. П. Т. жертвовательвъ на дѣвоче воспитаніще підъ зарадомъ Іночинъ чина св. Василія Вел. зъ Словомъ, которымъ за ихъ жертвы комітетъ заявляє свою ширшу подану: (Дальше.)

(255) Вс. о. Давидовичъ дек. холобівскій отъ церк. бр. въ Кустинѣ 5 зр., въ Баткѣ 4 зр. — разомъ 9 зр.; (256) Вс. о. Войнаровскій дек. тъмківській отъ парохії въ Ольшанії 7 зр., въ Рожновѣ 2 зр., отъ церк. брачна матріони церкви въ Тысменици 2 зр., отъ дочерної церкви 2 зр., отъ Вс. о. Козбровскаго въ Тысменици, Фольштінського въ Рожновѣ, Рошкевича въ Воронѣ, Билінкевича въ Тысменичанахъ по 1 зр. — разомъ 17 зр. 42 зр.

— XI-тій выказъ жертвъ и членськихъ вкладокъ на бурсу дѣвочу въ Перемышли за часъ отъ 30 червня до 15 жовтня 1882, за котрій ПІ. Дателямъ сердечну подаку складається: А) Жертви Всеч. оо. дек. затварницкого 34 зр. (поименного выказу не получено); оо. дек. бѣцкого 22 зр., именно: Т. Обушкевичъ, І. Юрчакевичъ, Ю. Константиновичъ, К. Константина 5 зр., И. Гничаковскій 2 зр.; оо. дек. канчукцкого 20 зр. (поименного выказу не получено); ил. Подлускій и Ванчаровскій зъ Перемышля по 50 зр.; о. І. Шайдіцкій и член парохії въ Дубна 3 зр.; и. М. Литинській, богословъ 1 зр.; Адміністрація „Дѣла“ 5 зр.; Гості на весьюль п. Ем. Давидовича укочн. богословъ съ иною Кароліною Пузо 27 зр., именно: новоженці по 5 зр., пан К. Давидовичъ, М. Пузо, М. Ладыжинська, С. Константиновичъ, пани Ф. Давидовичъ и С. Константиновичъ, оо. И. Давидовичъ, Ю. Порошиновичъ, ил. Из. Ольшанський, К. Пузо, Е. Давидовичъ, И. Сенета, А. Сась-Демкевичъ, В. Маркъ, К. Б. І. Давидовичъ, всѣ по 1 зр. — разомъ 112 зр. 50 зр. В) Членські вкладки на р. 1882 зложили: и. дръ мед. Л. Литинській 1 зр., и І. Дереньовска 2 зр., о. Ник. Котьсь зъ Р. 1 зр. 44 зр., о. З. Підлішецькій 1 зр., п. Ант. Леонтовичъ 1 зр. 25 зр., оо. П. Тустановичъ и А. Константина 3 зр. — разомъ 12 зр. 69 зр. а. в. В) Нарості въ той часъ було 174 зр. 68 зр. — При сїй случаї упрашається всѣхъ П. Т. Родиміць о ласкаву память на Перемышлю дѣвочу бурсу. Многі члены залагають ще съ своими вкладками на сїй робкѣ. Число членівъ мін. року високо сило 60. На сїй робкѣ, дай Боже, щобъ число тоє подвоїлося. Фондъ видимо вростає, а при твердій волї и широбі охотъ дойдемо до цілі.

Оть виїду бурови дѣвочою въ Перемышли, дни 3 (15) жовтня 1882. — Левъ Кордасевичъ, предсѣдатель; Зах. Підлішецькій, секретаръ.

Курсъ львівський зъ дня 30. л. жовтня 1882.

1. Акція за штуку.

Желѣз. Кар. Люд. по 200 р.

Львів.-Черн.-Люд. по 200 р.

Банку гіп. галиц. по 200 р.

2. Листи заст. за 100 р.

Общ. кредит. галиц. по 5% ав.

" " " 4% ав.

" " " 5% ар. період.

Банку гіп. галиц. 6% ав.

Листи дол. гал. рут. банку п. 6%

3. Листи довгий за 100 р.

Общ. роль. кред. Завед. для Гал.

и Буков. 6% досв. въ 15 літъ

4. Облиги за 100 р.

Індемізація галиц. 5% м. к.

Облиги комуналній Гал. банку

рутин. 6%.

Пожички кр. въ р. 1873 по 6%

5. Лісосы мѣста Кракова

Станіславова

6. Монеты.

Дуваль голдендерскій

Лісареній

Наполеондорп

Польміріаль

Рубль російскій срѣбний

паперовий

1 17½ 1 19½

58 10 58 70

5 55 5 65

5 58 5 62

9 42 9 52

9 72 9 82

1 52 1 62

1 17½ 1 19½

58 10 58 70

5 55 5 65

5 58 5 62

9 42 9 52

9 72 9 82

1 52 1 62

1 17½ 1 19½

58 10 58 70

5 55 5 65

5 58 5 62

9 42 9 52

9 72 9 82

1 52 1 62

1 17½ 1 19½

58 10 58 70

5 55 5 65

5 58 5 62

9 42 9 52

9 72 9 82